

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Fer[ia] q[ua]rta infra oct[ava]. Pent[e]. Text[us] eua[n]g[elij]. Jo. ca. vi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

sum ostium (q̄ ad ecclesiam z quo ad glo-
riā intrat (p̄ me si q̄s introierit) ad ecclesiaz
(saluabit) dūmodo non egrediat p̄ aposta-
siam v̄l culpā (Et ingrediet̄ z egrediet̄: z
pascua inueniet. (Ista aut̄ p̄ba multiplici-
ter exponunt. P̄mo sic fm̄ Aug. z Theo.
Ingrediet̄ inter̄ rectificādo p̄scientiaz.
z egrediet̄ ext̄ ordinādo vitę. Secdo sic
fm̄ Chryſt. Ingrediet̄. s. corpe ad fideles
docendos: z inde egrediet̄ ad infideles
uertendos. Qui em̄ p̄ ostiū intrat habz
libertatē intrādi et exēdi meli⁹ q̄ q̄ ascen-
dit aliūde. Tertio sic fm̄ Bie. sup̄ Eze. z
etiā Aug. Ingrediet̄ ad ecclesiam militan-
tē. z egrediet̄ ad triūphātē. In oibz autē
p̄dicatis sensibz fidel̄ intrādo z exēdo in-
uenit pascua aut future felicitatis: aut ali-
cui⁹ participatōis et̄. Quarto sic in li. de
spū z aia. Ingrediet̄ ad p̄plādem d̄ni
ratis: z egrediet̄ ad p̄sideratōnez p̄lose
hūanitatē in ch̄o. et v̄trobz pascua. id
ē suauitatē inueniet. (Fur nō venit nisi vt
fures) modo p̄p̄osito) z mactet p̄ malaz
doctrinā z exēpla flagitiosa (z p̄dar) et
na in d̄natiōne. (Ego veni vt vitā habe-
ant) z h̄ fm̄ Aug. ingrediedo p̄ fidē ex qua
iust⁹ viuūt (z abundant⁹ habēat) egredien-
do ad patriā fm̄ eūdē in q̄ nūq̄ moriant.

Ferz q̄rta infra octz. Pentz.
Textz euāg. Jo. ca. vi.

Emo pot̄ venire ad me:
nisi p̄r qui misit me tra-
xerit eū. et ego resuscita-
bo eū in nouissimo die. Est scri-
ptū in prophetis. Erunt om̄es
docibiles dei. Om̄is qui audi-
uit a patre meo et didicit: venit
ad me. Non quia patrem vidit
quifq̄ nisi is qui est a deo hic vi-
dit patrem. Amen amē dico vo-
bis: qui credit in me habet vitā
eternā. Ego sum panis vite. Pa-
tres vestri manducauerūt man-
na in deserto et mortui sūt. Hic
est panis d̄ celo descendens: vt

si quis ex ip̄o māducauerit non
moriat̄. Ego sum panis viu⁹ qui
de celo descēdi. Si quis mādu-
cauerit ex hoc pane: viuēt i eter-
nū. Et panis quez ego dabo: ca-
ro mea est pro mūdi vita

E mo potest venire

n ad me nisi p̄r q̄ misit me tra-
xerit eū. z ego resuscitabo eū i
nouissimo die zc. (Joan. vj.)

Circa p̄sens e uangelii est m̄plex du-
bitatio. Prima: qz cū ad ch̄m vadam⁹
credēdo: credim⁹ aut̄ sponte: nō videt̄ ve-
rū q̄ ad ip̄m trahamur. qz trahit̄ ē violen-
tari. Ad hāc at̄ viso s. Tho. sup̄ Jo. z. ij.
di. xv. z. j. q. xxiij. sic r̄deō. P̄ etern⁹ ad
suū filiū hoies trahit̄ m̄plex̄ sine vio-
lentia: sic et hō hoiem m̄plex̄ trahit̄
Nā hō trahit̄ hoiez p̄ rōe suadendo
Et de⁹ p̄r silr ad suū filiū hoiez trahit̄:
demōstrādo eū esse filiū suū p̄ sc̄pturā.
vel inspiratōnez: v̄l p̄ miracloz ogatōem.
Secdo alliciēdo z puocādo p̄cipiam̄ eo
modo q̄ ram⁹ vitē trahit̄ ouē. z eo mō q̄
dic̄ Virg. in hac trahit̄ sua: queq̄ volu-
pras. Et sic de⁹ i genere cause final̄ tra-
hit̄: ostēdendo q̄nta felicitas sit in futuro. z
i p̄nti aie toto corde seq̄nt̄ ch̄m pastore
suū. Ostēdit aut̄ h̄ p̄ sc̄pturā et p̄dicatores
z marie p̄ in̄nā inspiratōnez facies gusta-
re sc̄tillas cādulę amoris. Tertio hō tra-
hit̄ hoiez effectiue violētādo: sic etiā de⁹
trahit̄ nos effectiue inq̄tū effiē i nob̄ vo-
luntatē q̄ seq̄ volū⁹ ch̄z. iuxta illd̄ Phil. ij
De⁹ opat̄ i nobis velle z p̄ficere. s̄ de⁹ et̄
sic trahēdo n̄ violētādo hoiez vt hō. qz nō
alif sic trahit̄ nisi qz fac̄ nos velle. Si aut̄
volum⁹ iam nō cogimur. Si at̄ et̄ hō sic
traheret hoiez n̄ violētaret. Secdo q̄o ē
qz si p̄r trahit̄ ad filiū: quō pot̄ fili⁹ trahē-
re ad p̄rem. iuxta illud Jo. xiiij. Ego sum
vita. et Jo. xvij. P̄r manifestauit zc. Ad
hāc dic̄ s. Tho. sup̄ Jo. P̄mo sic. Ch̄s
inq̄ntū hō trahit̄ ad p̄rēz eo mō q̄ via ad
fininū: z ecōuerso p̄r ad ch̄m: eo mō quo
dās p̄tutē accēdēt ad ch̄m. Ul' d̄: scdo
sic. Ch̄s inq̄ntū p̄bū dei trahit̄ ad p̄rem

Feria. III. infra oc. Pentecō.

manifestādo illū p̄ dīcatōez exercitatay
in assumpta hūanitate. z p̄ trahit ad ch̄z
p̄ mirāda opa expleta infinita deitate. sic
enim filio sapia z doctrina ita p̄i poten
tia appropriat: q̄ maxime in miracul' appa
ret. Tertia q̄stio est. qz si n̄ possum' p̄ h̄z
adire nisi tracti: nō est n̄ra culpa si nō ac
cedim' ad illū p̄ uerione. Ad hāc autē
dicit s. Tho. sup̄ Jo. q̄ de' est par' oēs
traheret rabi volentes: ac p̄ hoc nullus
si nō trahit excusat. Quidā autē sūt q̄ nō
volūt trahi. et tñ de' facit vt velint trahi
uertēdo eoz volūtate. S; hoc hūficiū
non exhibet oib; sed q̄b; vult. Nec de hoc
aliq̄ q̄b; hoc nō dat habent eam querere.
Sufficere em̄ eis debz q̄ i p̄tate eoz est.
q̄ trahant. qz p̄nt velle trahi. qd̄ si facerēt
de' eos traheret. Quare autē hūc auersuz
uertat faciēdo vt trahi velit z nō illū: nō
lī vt dicit Aug. velle q̄rere si nō vis erra
re. In generali tñ aliq̄s sic mouet z aliq̄s
nō vt suā misericordiā manifestet i eis qui
trahunt: et in alijs iusticiā. In sp̄ali p̄o
de hoc vlt̄ illo nō est rō nisi qz vult. sic nō
est rō q̄re domificator: velit aliq̄s lapides
quiores esse in sūdgm̄to. nō autē q̄re hūc
vel illū. Nec ex illo inialit. Vide etiā p̄i
ma pte vbi s. S; p̄ dīcat. Nā si i mea
p̄tate est vt trahar. q̄re dicit Aug. sel' acci
pe et intellige: nō dū traheris ora vt tra
haris. Nō em̄ debem' orare deū p̄ his q̄
facere ip̄i possum'. Ad hoc dico Primo
q̄ ideo possum' trahi: qz possum' stante
natura tradita a deo z generali et' influ
pi velle trahi: qd̄ aliq̄n volum' im p̄fecte
z p̄ditionate: eo mō q̄ piger veller eē ex
tra lectū de q̄ tñ surgere nō curat. Talib;
orādū est vt trahant. i. vt de' det eis vo
luntate p̄fectā ad volendū trahi. Scdō di
co. z forte est idē q̄ p̄f̄ malas inclinati
ones et obiecta sensibilia q̄ nos alliciunt
habem' difficultatē ad faciēdū id qd̄ face
re possum': q̄ facto trahimur. Tñ plerū
q̄ amādo illicita exp̄imur qd̄ vix possum'
appetere vt de' a nobis talē affectū se
cluderet. Igit' orandū est vt de' det nob
vt p̄mp̄te z p̄fecte z facill' velim' z facia
mus totū qd̄ possum' vt trahamur: imo
si trahimur vt feruēt' trahamur. Quar
ta q̄stio ē: cur dicat. fili'. Ego resuscitabo

eū cū resuscitare mortuos sit op' cōe totū
trinitati. Et rñdet q̄ fm̄ s. Tho. iij. q. lvi
ar. j. resurrectio ch̄i est n̄re resurrectōis
causa q̄lī sic diuinitatis instrū. Nā p̄mū
in q̄libet genere est cā oim̄ q̄ sunt post. ij.
Deta. s; p̄mū in genere resurrectōis ē re
surrectio ch̄i. qz ip̄e p̄im' p̄fecte resurre
xit. i. ad vitā immortalē. Est autē ista sur
rectio cā n̄re efficiens: in q̄rum hūanitas
ch̄i fm̄ quā resurrexit est deitatz instrū.
z p̄sequit sicut alia q̄ ch̄s i hūanitate e
git vlt' p̄tate sunt nobis p̄tate deitatz. sa
lutaria: ita z resurrectio est causa resurre
ctōis p̄tate p̄tuali. Est etiā cā exēplary
qz tanq̄ p̄fectissimā imitat' alie resurrecti
ones. Nec ille p̄tuali. Quia p̄o p̄ trah
bit ad filiū fm̄ Aug. p̄ opa q̄ facit: p̄ q̄ nō
debem' intelligere sola miracula s; omnē
inspiratōez: rō saluator aliq̄ p̄ba subdit o
quib; q̄ dicit q̄stio. i. (Est scriptū i p̄phe
tis. erūt oēs docibiles dei). i. docti d̄ deo
Hoc em̄ nullibi in p̄phetis reperit. S; di
cendū est istud esse in p̄phetis scriptū p̄tu
alit. et fm̄ aliq̄s elicit Joel. iij. vbi dñs
filijs isrl' p̄dicit se datur' eis doctorem.
Scdm̄ Aug. p̄o et Bedā sic dī. qz ex di
uersis dicit' p̄phetay ista colligunt. pres
pue Esa. liij. vbi dī. Ponā vniuersos fili
os tuos doctos a dño. z Hiere. iij. vbi dī
Dabo vobis pastores iuxta cor meum q̄
pascunt vos in scia et doctna. Intelligit
at sic fm̄ sanc. Tho. sup̄ Jo. Nā si ly oēs
distribuat eos q̄ sunt in regno: sūt docti a
dño p̄ visionē eēntie ei'. sed si intelligat o
bis q̄ sunt in eccl'ia sic sunt docti a deo p̄
fidem infusā. Et fm̄ Aug. hoc ip̄m q̄ do
centur ab homine est. quia docent a deo
interius qui est principalis magister. Si
p̄o intelligat de oib; q̄ sunt i mūdo: sic oēs
sunt docti. i. inspirati a deo fm̄ Cirillum
qz q̄stū ē ex pte dei oēs docent. lz ex par
te sua aliq̄ nō doceant. Vlt' fm̄ eundem z
Chry. intelligit oēs. i. mlti vel plimi. Vlt'
oēs fm̄ Aug. nō simplicit' s; q̄ docti erūt:
vt sic distributio accomoda eo mō q̄ de
mḡro s̄raz dī. Ille docuit oēs ciues hui'
ciuitatis. Oēs in quā eos q̄ didicēnt i ciui
tate. Sequit' (Ois q̄ audit). i. inspirat a p̄te
(et didicit). i. credit et consentit inspiratōi
(venit ad me) credendo in me et amando

Aliter autem venire non potest. nisi adiuuetur a patre: sicut nec graue potest ascendere: quia excedit se in facultate. Non quia primum vidit quod homo modo quod est nuda et aperta: quibus aliquid viderint eum per similitudines corporum: ut abraham Genesim 22. Vel melius: primum non vidit perfecte. I. comprehensibile: sed aliquid eum viderint aperte per miracula: ut de moysen per paulo tradit Aug. et s. Thome (nisi is qui est a deo). I. Christus qui in quantum deus est generatur a deo patre. et in quantum homo est formatur virtute dei in vultu virginis (Amen amen dico vobis: qui credit in me) sicut deus. s. charitate formata (habet vitam eternam) in sua radice et causa. Gratia enim est quodammodo inchoatio glorie et dispositio ad illam (Ego sum panis vite). I. dans vitam gratie et glorie. Hoc autem multum tripliciter intelligitur. Primo ut panis sumatur metaphorice pro eo qui vivit aia sic obiecto cognito et amato: sicut illud 3o. in 2o. De 2o. ubi est 2o. Secundo ut panis dicatur id in quo panis est verus aut quod est? Primum igitur modo Christus est panis aie in quantum deus et in quantum homo. sed secundo modo solum in quantum homo: prout in corpus eius fuerit panis (Pateris vult manducaverunt manam in deserto: et mortui sunt) corporaliter: et in quantum spiritualiter (hic est panis de celo descendens: ut si quis ex ipso manducaverit: non moriatur) morte habentem vel culte. nisi a se panem repellat. (Ego sum panis vivus qui de celo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in eternum) in quantum s. est ex parte a panis nisi quis seipsum pro peccato postea occidat.

Feria v. infra oct. Pentecostae
Textus euangelii. Lu. ca. ix

Invocatis Iesus duodecim apostolis: dedit illis virtutem et potestatem super omnia demonia: et ut laguores curaret. Et misit illos predicare regnum dei et sanare infirmos. Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via: neque virgas: neque peram: neque panem: neque pecuniam: neque duas tunicas habeatis. Et in quocumque domo intraveritis ibi manete: et inde ne exeatis. Et quicumque non

receperint vos: exeuntes de civitate illa etiam pulverem pedum vestrorum excutite in testimonium super eos. Egressi autem circumdabant per castellum: evangelizantes et curantes ubique.

Invocatis Iesus

duodecim apostolis etc. Luca. ix. Circa presens euangelium, duo sunt consideranda. Primum quod sit intelligenda pars collata discipulis super omnia demonia seu ad faciendam miracula. Secundo vero quod intelligenda sunt illa verba. Nihil tuleritis. Quantum ad primum sciendum est (tis in via ex doctrina s. Thome. po. q. vj. ar. iij. q. du. pliciter scilicet faciunt miracula. Primum s. ipetrandum. et Secundo coagendo: quod Gregorius appellat facere miracula ex parte. Hoc autem non est sic intelligendum quasi in se sit aliquid per se realiter vel fieri: quod fieret miracula. quia sic fieret ea quocumque vellet: quod falsum apparet in beato B. dicto que foris beati Scholastica inuitu detinuit ipetrata pluvia a deo. Habet autem prout est intentionale et transitive: ita quod in eis est solus ad presertim agens. I. qui deus actualiter pro eos operatur. Talis est prout qui inest barlo a brachio illi mouente. Apud igitur sic habuerit prout super demonia et super laguores ad expellendum utrumque. Habuerit insuper prout. I. licet ad adiutorem demones: sicut s. Thome. ij. q. xc. Aditur ad inquam non deprecando sed ipsam deus: non ut prout sit ut non obsint. Et specialiter in quantum spiritualiter calidus scilicet vult sit fuitio demonum: ut iacobus in ligamento philetum. Licet te igitur impam? ne nobis noceat: non autem ut nos doceat. Hec ille prout etc.

Quantum ad secundum vide dicitur. iij. aduertitur. Dicitur Invocatis Iesus duodecim apostolis dedit illis virtutem et potestatem super omnia demonia: et ut laguores curaret. Et misit illos predicare regnum dei. I. aduertitur regis institutus regni dei. I. christianitatis (et sanare infirmos). Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via neque virgas neque peram: neque panem neque pecuniam: neque duas tunicas habeatis. Et in quocumque domo intraveritis ibi manete: et inde ne exeatis. Et quicumque non receperint vos: exeuntes de civitate illa etiam pulverem pedum vestrorum excutite in testimonium super eos. Egressi autem circumdabant per castellum: evangelizantes et curantes ubique.